

โมทนาสาธุสาร

ฉบับเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

พระธรรมเทศนาโครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระชนมพรรษาในหลวงครบ ๗๐ปี ๘๔ พรรษา

เรื่องอนิจจังไม่เที่ยง

วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

เห็นมัยแป็บเดียวครบ๗วันแล้วอนิจจังไม่เที่ยง เดียวก็อันตตาต่างคนต่างไปอีก(หัวเราะ)เนี่ยว่าง
เราจะเห็นว่าพระพุทธเจ้าตรัสของจริง
เมื่อนัตตาความว่างเป็นอารมณ์แล้วท้ายสุดเวลาเราต้องนึกถึงเมื่อก่อนเรามาเกิดเรามาอาศัยเขาเกิดเขาเลี้ยง
งเราอย่างดีเลยแล้วก็มาจากกันไป(หัวเราะ)ความเกิด ความแก่ ความเจ็บ
ความตายอยู่ที่ตัวเราไม่ใช่อยู่ที่ไหน เรามัวแต่เพลิดเพลนยินดีหลงระเริงอยู่ในรูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ
ธรรมมารมณ์ก็เสียเวลาเปล่า ประมาท
แทนที่จะทำสธนะที่พึงใช้เหมือนการเดินทางไกลเนี่ยต้องมีเสบียงพร้อมเรายังไม่รู้เลยข้างหน้าจะเป็นอะไรแ
ด่พวกลูกศิษย์ไม่ต้องกลัว
ทางข้างหน้ามีที่พึ่งแล้วไปนิพพานโน้นนะ(หัวเราะ)ถ้าเชื่อพระอาจารย์ไม่พลาดแน่เลย
ถ้าใครไม่เชื่อก็ตามกรรมของเขาเองนะเอาตามใจไม่ได้รับผิดชอบนะ(หัวเราะ)ต้องบอกไว้อย่างนี้
แต่ทำทางไว้ให้แล้วทำดีไว้ให้พร้อมแล้วแต่เขาไม่ยอมไปจะทำยังงัยต้องถามแบบนี้
ต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเองว่าต้องไปนิพพานให้ได้ปฏิบัติตามพระพุทธโอวาทให้ได้พระองค์สร้างบารมี
อุปบารมี ปรมัตถบารมีเพื่อขนถ่ายสัตว์ให้พ้นทุกข์เข้าสู่พระนิพพาน
พระพุทธเจ้าทุกพระองค์มีจิตเจตนาอันเดียวกันหมดไม่ได้ลำเอียงเพราะรักใคร่ ลำเอียงเพราะโกรธ
ลำเอียงเพราะหลง
ลำเอียงเพราะกลัวแม้ชีวิตก็สละให้เป็นทานได้เพื่อรักษาศีลได้ประพุดิเนกขัมมะได้หมายถึงบวชจนตายเล
ย ประพุดิเนกขัมมะจนตาย ให้ทานจนหมดเนื้อหมดตัวเลยเหมือนในพระเวสสันดรนั่นแหละ
พระบิดาต้องไล่ขับออกไปขึ้นอยู่เดี่ยวหมดเมือง(หัวเราะ)เดี่ยวขนาดข้างเผือกเขามาขอยังให้เลยอยู่ไม่ได้แล้
วเดี่ยวจะหาเป็นกาลีณีชาวเมืองยกโทษอีกให้ข้างมงคลหัตถีเมืองกลิงคราฐเกิดข้าวยากหมากแพงแห่งแ
งขอพระองค์ก็ให้พระราชทานให้
เห็นมัยเนี่ยมีอะไรให้หมดเกลี้ยงเลยทั้งภายในภายนอกแม้ชีวิตก็สละได้อุตสาหะไม่มีไปอยู่เขาวงกตแล้วนี่กว
่าไม่มีใครจะไปขอแล้ว
ชูชกมันยังตามไปขออีก(หัวเราะ)พระอินทร์ไปขอพระราชทานนางมัทรีอีกพระองค์ก็ให้
เห็นมัยเนี่ยต้องว่างวอร์มอัพความว่างมาเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าหมดให้ทุกสิ่งทุกอย่างแม้ชีวิตตัวเองไม่อาลัย
อาวรณ์ ขนาดให้ชีวิตไปนะเนี่ยไปอยู่ป่าอยู่เขา(หัวเราะ)ยังต้องให้อีก ลูกที่รักสองคนก็ต้องให้เป็นทานอีก
โดนเขาเสียนิตต่อหน้าอีกแค้นนะไม่ใช่ไม่แค้นแต่เราให้เขาไปแล้วก็ต้องปลงวางเราต้องขมใจไว้เวลาเราจะ
ทำความดีใดๆเราก็ต้องนึกว่าเออ! เนี่ยอุปสรรคมากมายพวกมาร

แต่ที่นี้พระอาจารย์ปราบมารหมดไม่มีใครมาเป็นอุปสรรคง่าย ๆ ตอนเนี่ยมึงโดนนะ
แต่อันนี้ก็เป็นกรรมเนี่ยมประเพณีของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ซะด้วย
ชาติสุดท้ายก่อนที่จะเป็นพระพุทธเจ้าต้องพระราชทานคู่มือคู่มืออุปบารมีคู่มือบารมีหมดเนี่ย
ไม่ใช่ของที่จะทำกันง่าย ๆ แม้กระทั่งชีวิตตัวเองก็ต้องสละ อันนี้เป็นพระพุทธประเพณีด้วย
เหมือนกันทุก ๆ พระองค์เลยก็ต้องบริจาคหมดเลย
เพราะฉะนั้นใครอย่าอาจหาญว่ากูเก่งกูแน่นะเดี๋ยวจะไปเจอความทุกข์แล้วทนไม่ได้ (หัวเราะ) เอาเยี่ยงอย่าง
พระพุทธเจ้านี้ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีไม่งั้นบารมีไม่เต็มยั้งห้วงยังยึดติดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ตอนนี้เราก็ต้องหัดไม่ห้วงอะไรแล้วทำจิตให้ว่าง ตอนนี้เราก็นึกว่าเออ!
อุปมาเหมือนที่พระองค์พระราชนานให้
พระอาจารย์กถาถวายพระพุทธเจ้าหมดแล้วพระธรรมเจ้าหมดแล้วพระอรหันต์เจ้าหมดแล้ว
ตอนเนี่ยเราไปสร้างกรรมทำบาปทำชั่วทำเลวไม่ได้แล้วต้องว่าอย่างนี้
เนี่ยเราก็คิดแบบเนี่ยแล้วเราก็อธิบายให้ว่างได้ว่าเออ!
ไม่เอาไม่ยุ่งกับใครแล้วเรื่องของเขาเราไม่ยุ่งเรื่องของเราจะได้จบได้สิ้น มีอะไรก็ให้หมด
แม้สิ่งที่รักแม้กระทั่งชีวิตที่รักด้วย สละตัวเอง นั่นแหละมันจะได้เต็มเร็วหรือว่างเร็วขึ้น
อันนี้เรื่องใหญ่ที่พระองค์บำเพ็ญเพียรมาเนี่ยกว่าจะเต็มเนี่ย ๔๐๐ กว่าปีเนี่ยมาเต็มในชาติเป็นพระ
วสันตดรเนี่ยวอร์มอัปเดตความว่างมาตลอดเลย
ตอนนี้อายุคนไม่ถึง ๑๐๐ ปีเราก็ต้องเอาแล้ววอร์มอัปเดตความว่างภาวนาว่าง ๆ จนตายนั่นแหละ
ตายก็ขอให้ไปนิพพานเพราะเราทำตามพระพุทธโอวาทแล้วเพราะฉะนั้นไม่ต้องห่วงไม่ต้องกลัวตายแต่
รักษาอย่างน้อยก็มีศีล ๕ ไว้เนี่ยเป็นสรวงสวรรค์ที่
เป็นการระลึกถึงพระพุทธเจ้าที่บำเพ็ญเพียรมาแล้วเป็นตัวอย่างที่ดีมาแล้ว เราจะต้องดำเนินรอยตามให้ได้
ไม่งั้นเราก็ตายเสียเงินเสียทองเสียเวลาลำเวลาแล้วก็ไม่ได้อะไรเลยนะโอ้!
ไหนว่ามันจะไม่ได้อะไรคือได้ว่างแต่ว่าจิตมันไม่ยอมรับนะ (หัวเราะ) ความจริงให้ไปแล้วนะหมดว่างไปแล้ว
ไม่ได้อะไรเลยนั่นนะ แล้วก็มาเป็นทุกข์กับความว่างอีกนั่นนะ ถ้าคนไม่ฉลาด
เพราะฉะนั้นเราว่างก็คือว่างด้วยความตั้งใจว่าง สุญญตสมาธิตั้งใจมั่นว่าง
ที่นี้พอมันว่างจริงๆ แล้วไม่โศกเศร้าไม่เสียใจกับปีติอิมใจแล้วว่าเออ!
เราทำได้เหมือนกับพระพุทธเจ้าที่เราทำได้
เหมือนกับที่เราทำได้สิ่งที่เราทำทายเป็นเหมือนกับเราไม่เคยทำหรือคนอื่นทำไม่ได้แต่สำหรับเราทำได้เป็นความ
ภูมิใจแต่ความภูมิใจนะมาห้ามความทุกข์ของเราทั้งหมด
เหมือนก่อนเนี่ยอาตมาเป็นเด็กเนี่ยโยมพ่ออาตมาป่วย
แล้วก็เรียกพี่น้องทุกคนมาเลยอาตมาเป็นลูกคนที่ ๖ นะ เป็นเด็ก
ถามมาตั้งแต่นั้นที่ ๑ ว่าใครจะเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ได้บ้างคนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ มาถึงไม่มีใคร
ผมเองครับเราตัวเท่าหัวกำปั้น (หัวเราะ) ไม่มีใครผมเองครับแล้วก็เอาจริงด้วยไปรับจ้างขายขนมปังปอนด์
นเย็นพวกสลากล้อตเตอร์อะไรพวกเนี่ยอาตมาเอาทุกรูปแบบได้มาก็เอาสตาจมาให้ก่อนจะให้ก็กราบเท้า

สามครั้งด้วยเนียบบูชาพระคุณพ่อพระคุณแม่เนียบแล้วท่านก็ให้พรสั้นๆว่าขอให้ลูกตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้แค่นี้

อาตมายังไปลุยไฟกับเขาได้เลย(หัวเราะ)เด็กมันชื่อขนาดไหนเนี่ยนึกไม่กลัวเลยนึกขึ้นมาว่าก็พ่อแม่ให้พรแล้วเราต้องไม่เป็นอันตรายเนี่ย ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ ตกน้ำก็แล้วฉลาดไม่เป็นอันตรายด้วย

พอดีว่าน้ำไม่เป็นกระโดดน้ำไปจม

เพื่อนของพี่สาวต้องอุ้มขึ้นมาเนียบไม่งั้นก็เสร็จเหมือนกันเนียบ(หัวเราะ)อาตมาเนียบพันวิกฤตด้วยความกตัญญูต้องว่าอย่างนี้ให้รู้เอาไว้ด้วยอย่างอาตมาเนียบผ่านวิกฤตมาได้ด้วยอย่างซื่ออย่างตรงแล้วก็ยังเป็นเด็กที่มีความกตัญญูพ่อแม่สอนอะไรก็จำไว้แล้วก็เฉยๆเวลาท่านพูดท่านสอนอะไรก็ตามหูฟังใจคิดนึกเล่าถึงเรื่องคนนั้นไม่ดีคนนั้นดีเราก็จำไว้ว่าเราไม่เข้าใกล้พวกไหนที่นิสัยไม่ดีเดี๋ยวเราจะโดนกลั่นแกล้งที่อาตมาเคยคิดว่าถ้าเราไปใช้เขาครั้งหนึ่งเขาต้องใช้เราสิบครั้งนั้นแน่แล้วอาตมาก็ไม่ใช่ใครนะพยายามฝึกทำให้แก่ตัวเองแล้วเราก็ไม่เป็นหนี้บุญคุณใครคิดอย่างเดียวว่าเราจะไม่เป็นหนี้บุญคุณใคร

แล้วก็ไม่ให้มีเวรมีภัยด้วยอาตมาตั้งใจคิดว่าโตแล้วอาตมาบวชแล้วจะบวชเพื่อความพ้นทุกข์ตอนนี้อาตมาต้องทำดีแต่แรกขณะที่เราไม่ได้สร้างกรรมยังอยู่เป็นเด็กเป็นฆราวาสอะไรเนี่ยต้องทำความดีแล้วก็เพราะตอนที่พี่ชายบวชเที่ยวไปขอโหสิกรรมคนนั้นคนนี้พระอาจารย์คิดในใจเลยเดี๋ยวเราโตขึ้นเราบวชเราจะไม่ขอโหสิใครแล้วเราก็ทำได้จริงๆถามว่าตอนบวชเราจะขอโหสิกรรมใครบ้างบอกว่าผมไม่ได้ล่วงเกินใครพระอาจารย์เนียบถึงรู้ไว้เถอะตั้งใจเจตนาสูงตั้งแต่เป็นเด็กคิดบวชก่อนจะบวชก็ห้ามอีกนะบอกพี่น้องทุกคนแม่ไม่ต้องไปเยี่ยมผมเด็ดขาด ถามทำไมไม่ให้ไปเยี่ยม

บอกเดียวไปเล่าพี่คนนั้นน้องคนนี้อแล้วผมจะทนไม่ได้เพราะผมบวชเพื่อความพ้นทุกข์(หัวเราะ)อาตมาห้ามตั้งแต่แรกเลยป้องกันไว้แต่แรกเลยแล้วโยมเห็นมีเนียบญาติพี่น้องอาตมามีไม่ใช่ไม่มีแต่อาตมาไม่สนใจใครไม่ให้ใครมาอยู่กับอาตมาและห้ามไม่ให้มาเยี่ยมด้วย อาตมาเป็นลูกคนที่๘โยมก็คิดดูพี่น้อง๑ ๒ ๓ ๔ อะไรเขาก็มีครอบครัวของเขาไปทั้งนั้น แต่อาตมาไม่ต้องไปยุ่งอะไรกับเขาอะ

เนียบอาตมามีความจริงใจมีหลักใจที่จะมาประพฤติปฏิบัติแล้วก็ทำได้จริงนั้นนะมาตอนเนียบพูดได้เต็มปากเต็มคำเราได้รู้ธรรมของพระพุทธเจ้าอะไรต่อมิอะไรก็มาสอนพวกโยมอีก

เนียบเป็นตัวอย่างตั้งแต่เล็กแต่น้อยไม่ใช่จะเพิ่งมาประพฤติปฏิบัติ

ปฏิบัติมาตั้งแต่เป็นเด็กแล้วก็ยังเป็นเด็กที่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่ด้วย ไม่ให้พ่อแม่เป็นทุกข์

รู้เลยโดนตีครั้งเดียวร้องห่มร้องไห้เขาตีตั้งแต่สามโมงเช้าเนียบร้องให้ไปถึงสามโมงเย็นสะอึกสะอื้นเนียบ

แล้วจนวนร้องให้จนได้สติกลับนี้เขาบอกมันรู้ขึ้นมาว่าตีเราไปนานแล้วเนียบแล้วเราผิดจริงหรือเปล่าถามตัวเองว่าถ้าผิดจริงก็ดีแล้วนี้เขาตีก็ถูกแล้วเราไม่เชื่อเขาไปเล่นทำให้เขาเสียเวลาลำเวลาเขาโมโหเนียบเขาตีเพราะความดีของเราเนียบแล้วเราจะดีอีกหรือเปล่าเนียบตีกลับมาเลยเนียบ(หัวเราะ)ต้องว่าอย่างนี้สัมปชัญญะรู้เลยตั้งนั้นมาเลิกเลย

นี่อาตมาโดนตีครั้งเดียวตั้งแต่จำความได้โยมแม่ตีครั้งเดียวเกมส์(หัวเราะ)แต่พ่อโดนตีหลายครั้ง(หัวเราะ)เพราะใครมากลั่นแกล้งรังแกอาตมาไม่ได้

อาตมาสู้(หัวเราะ)ใครมาฟ้องละโดนนะ(หัวเราะ)อาตมาก็ต้องยอม เพราะเราไม่กลัวใครเนียบ

ถ้าใครรังแกไม่ได้เนี่ยเป็นนิสัยของอาตมา
เพราะฉะนั้นเนี่ยที่มาพูดเรื่องนี้ก็โยมจะได้มีขันติเข้มแข็งอดทนทนทานเพื่อความว่างเพื่อพระนิพพานของพ
ระพุทธเจ้าว่าอาตมาเนี่ยไม่ใช่ฝึกมาตั้งแต่บวชนี่ ฝึกมาตั้งแต่เป็นเด็กเป็นเล็กต้องว่าอย่างนี้
แล้วก็ทำได้เราก็เหมือนกันเนี่ยมาเป็นลูกศิษย์พระอาจารย์ก็ต้องทำได้ทุกคน กตัญญูต่อพ่อแม่ด้วย
แล้วก็ทำจิตให้ว่างด้วยไม่ยึดติดใดๆใครกลั่นแกล้งรังแกก็รู้
กลั่นแกล้งรังแกเราได้ครั้งเดียวไม่มีครั้งสองครั้งสามแล้วที่นี้เราหาวิธีป้องกันแล้วไม่ให้ใครมายุ่งกับเราไม่ไป
ยุ่งกับเขาเพราะเรารู้ว่าเขานิสัยไม่ดีเป็นคนโตที่นิสัยเขาเปรียบไม่เอา
เนี่ยให้โยมรู้เอาไว้เนี่ยแล้วเราก็จะเป็นลูกที่มีความกตัญญูทำให้พ่อแม่เป็นสุข
ถึงจะทุกข์จะยากจะจนลำบากขนาดไหนก็พ่อแม่ไม่มีทุกข์เขาก็ยังมีความสุขสบายใจสู่ความยากลำบาก
สิ่งไหนที่เราทำได้ไม่ต้องรอให้เขาใช้ไม่ต้องรอให้เขาเรียกเรารีบทำเลยเรารู้ว่าอันไหนเราทำได้เราก็รีบทำเลย
ไม่ต้องให้เขา ไม่ใช่เขาเรียกแล้วก็ทำไม่ได้ยินเนี่ยเอ็งจำไว้มีโทษนะ!
หูตึงนะแก่เข้าหูตึงนะอาตมาตอนที่บวชอยู่เขาฉลาดตอนนั้นเขาอยู่เขาฉลาด
โยมรู้ไหมทำไมเขาจึงหูหนวกเนี่ย เห็นมียเนี่ยคือกับพ่อแม่เขาได้ยินแล้วทำเป็นไม่ได้ยิน
ทำให้เขาเป็นทุกข์หรือเขาเรียกเราเพื่อใช้มีการมีงานเราเสือกชี้เกี้ยวแล้วก็ไม่ได้ยินอีก
เนี่ยก่อนเนี่ยอาตมาเนี่ยเห็นแล้วรู้เลยแล้วก็ตอนที่ตอนนั้นอยู่เขาฉลาดเนี่ยอาตมาเห็นแกอายุตั้ง๘๐ได้แล้ว
แล้วก็ต้มน้ำร้อนมาถวายทุกวันแล้วก็ถวายพระทุกกฐินแล้วก็วันนั้นมาเรียกอาตมาๆกำลังพิจารณาธรรมอาต
มาหลายนึกได้ว่าโยมเนี่ยต้องมีวิบากแน่เลยความจริงอาตมาไม่ได้อยากได้อะไรจากใครทั้งหมด
แล้วก็รู้ด้วยเนี่ยว่าโยมต้องโดนน้ำร้อนลวก(หัวเราะ)อาตมาบอกให้ลูกศิษย์ไปหากระตักไฟฟ้ามาต้มถวายพ
ระทุกองค์ด้วย
ลูกศิษย์ก็เชื่ออาตมาไปได้มาครบเลยแต่พุงนี้จะเอากระตักมาถวายเนี่ยแต่วันนี้โยมโดนแล้ว(หัวเราะ)โดนล
วก แล้วอาตมาก็ถามโยมรู้ไหมเนี่ยเป็นกรรมอะไร? ไม่รู้
เนี่ยโยมไปรอดหลังหมาไว้โยมจึงต้อง(หัวเราะ)โดนอย่าไปกลั่นแกล้งมันนะ
กลั่นแกล้งเขาได้นึกว่าเราเป็นมนุษย์เที่ยวแกล้งสัตว์เล็กสัตว์น้อย
สัตว์ได้รับผลกระทบเป็นทุกข์อยู่แล้วแล้วเราไปเพิ่มทุกข์ให้เนี่ย เราจะต้องได้รับทุกข์รับโทษในปัจจุบันเนี่ย
เพราะฉะนั้นเรารู้แล้วเลิกเหมือนกันไม่ใช่แค่นั้นอาตมาเตือนตั้งหลายคนนะ ไปขับรถชนหมาบ้าง
ไปยิงหมาตายบ้างพระอาจารย์มาก็เรียกมาถามไปยิงมันเพราะอะไร? มันไปกัดไก่ผมครับ
ก็มันไต่กับหมามันมีเวรมีกรรมกันก็มันโดนกัดนะ แล้วโยมไปยิงมันนะเนี่ย
โยมต้องไปขอโทษินะแล้วจะต้องทำยังงัย? ต้องสร้างพระ๙
นี่ให้พระอาจารย์(หัวเราะ)ไอนั้นไม่เชื่อนึกว่าพระอาจารย์พูดเล่น พระอาจารย์ก็ออกมาดุคงค์เนี่ย
ถามขอโทษไปสร้างพระให้มันหรือยัง? ยัง ทำยสุดขณะเป็นหัวหน้าสถานีนะหมดเลยที่นี้
แต่งงานแล้วก็ไม่มีลูกด้วยทำยสุดก็ตายเนี่ยไม่เชื่ออาตมา และอีกคนที่ขับรถไปหมามันนอนอยู่ดีๆ
ก็ไปแกล้งชนมัน กรรมวิบากกรรมทันตาเห็นเลย พระอาจารย์ห้ามแล้วไม่เชื่อแล้วมาบอกพระอาจารย์
ปรากฏว่าตำรวจจราจรไปจอดรถให้ชนและก็จับเข้าคุกเลย(หัวเราะ) มาเล่าให้พระอาจารย์ฟัง

ก็นี่แหละด้วยความทะลึ่งของเอ็งนะ ก็บอกแล้วเขานอนเขาอยู่เฉยๆก็บีบแตรหรือทำอะไรก็ได้ ถ้าเขาเห็นเราไปแกล้งเขาไม่ได้เว้นไว้แต่เขาวิ่งมาชนแล้วตายแล้วนี่เราไม่ได้เจตนาไม่มีโทษ เนี่ยให้จำไว้นะไม่ว่าหมูหมาป่าทำอะไรเนี่ยโดนแกล้งก็ไม่ได้นะ มีเจตนาแกล้งไม่ได้นะ เป็นกรรมเป็นวิบากกรรม จะมานึกว่ามันเป็นอาหาร มาเคี้ยวไม่ได้ทั้งนั้นแหละ(หัวเราะ) มันต้องได้รับทุกข์รับโทษเพราะฉะนั้นมนุษย์สัตว์ทั้งหลายได้รับผลกรรมเป็นทุกข์อยู่แล้ว เราอย่าไปเพิ่มทุกข์ให้เขา ด้วยเจตนาชั่วซ้ำเติมเขาเนี่ย ทำให้เรานั้นนะจะได้รับทุกข์รับโทษทันตาเห็นเท่าที่อาตมาสังเกตุดูมากมุนา *วุดุตตี* โลกโกลสั่วโลกย่อมนั้นไปตามกรรมพระองค์แสดงกรรมลิขิต กรรมคือการกระทำ ทำไว้ด้วยกายก็เป็นกายกรรม ทำไว้ด้วยวาจาก็เป็นวจีกรรม ทำไว้ด้วยใจคิดนึกก็เป็นมโนกรรม แล้วก็อยู่ที่ตัวเราเนี่ย ไม่ได้อยู่ที่ไหนมันจำไว้

วันดีคืนดีไปเห็นไอ้ไก่เป็นๆตัวใหม่ไ้ตัวตายแล้วสมมุติว่าเราไปทำกรรมกับไก่ไว้ตัวหนึ่งพอเห็นไก่ตัวใหม่ มันก็นึกว่าเออ!

คราวก่อนกุเคยฆ่าเพื่อนมึงไปแล้ว(หัวเราะ)เอาไปเจียะชะแล้วหรือกลั่นแกล้งรังแกมันตีแข่งขาหักบ้างอะไร พวกเนี่ย

นั่นนะเหมือนกับที่เราไปพบเห็นนะไอ้พวกนี้ที่มาให้เราเห็นนะเหมือนกับให้เราเตือนสติเราเตือนสัมปชัญญะ เราว่าเนี่ยกรรมเราเนี่ยเรายังไม่ได้ใช้เขาจะระวังให้ดี! แล้วส่วนมากมันก็ไปกลั่นแกล้งเขาที่ผลอด้วย ไปฆ่าเขาที่ผลอไปขโมยเขาที่ผลอประพฤตินิดกาเมที่ผลอตอนที่เขารู้ไม่ทันเนี่ยกรรมเหล่านี้มันจะให้ผลก็ให้ผลที่ผลอ

เพราะมันไปฆ่าเขาที่ผลอขโมยเขาที่ผลอประพฤตินิดกาเมที่ผลอหลอกหลวงตอนที่เขารู้ไม่ทัน เวลาเราผลอเมื่อไหร่ก็โดนเมื่อนั้นนะถ้าไม่ผลอมันก็ยังไม่มียอะไรเนี่ยจำไว้ให้ดีต้องมาเตือนกันไว้หน่อย เพราะสิ่งเหล่านี้เราคาดคิดไม่ถึงเห็นมัยเนี่ยกรรมมันไม่มาบอกก็พืบปลับมาเลยเหมือนกับเราพืบปลับไป รังแกเขาเลยเนี่ยให้จำเอาไว้เนี่ยกรรมเหล่านี้มีจริง บางคนเกิดมาอาการ๓๒ครบถ้วนดี

หล่อสวยแต่ด้วยใจโหดร้ายเดียวได้รับอุบัติเหตุหน้าและหมด(หัวเราะ)บางคนอยู่ดีๆเสือกไม่ชอบไปตัดแต่งให้หมักและอีกเนี่ยให้จำไว้ให้ดีเราจงยินดีพอใจในผลกรรมที่เราทำมาเราสร้างมา

ถ้าจะให้เราพิจารณาถ้าเราบุญไม่พอแทนที่จะกลายเป็นคุณกลายเป็นโทษหนึ่งพิมพ์ลงข่าวตายมาเยอะแล้ว ต้องว่าอย่างนี้เนี่ยพวกที่ไม่พอใจยินดีในบุญวาสนาของตนในรูปร่างลักษณะที่พ่อแม่ที่มาอาศัยเขาแสดงว่าเราต้องมีกรรมร่วมกับพ่อแม่มาด้วยไม่จำเป็นไม่ได้มาเกิดเป็นลูกเขาเกิดมาแล้วนี่บางคนก็เกิดมาล้างผลาญนี้ เห็นมัยบางคนก็ตีเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่เนี่ยบางคนก็ไม่มาเอาใจใส่พ่อแม่เอาพ่อแม่มาเป็นคนใช้เลยเป็นขี้ข้าเลย ต้องว่าอย่างนี้เนี่ยกรรมมีจริงพวกเหล่านี้เนี่ยอยากว่าต้องไปรอชาติหน้าชาติไหนเอาชาติปัจจุบันเนี่ย เราเคยดื่อกับพ่อแม่คนเดียวมีลูกก็คนมันดื่อกับเราหมดเลยเนี่ยที่เนี่ยดอกเบี๋ยทบตัน(หัวเราะ)ต้องเตือนกันไว้ เพราะส่วนมากใครๆก็คิดถึงนะเพราะอาตมาเนี่ยเจอมาแล้วเจอมาแล้วกับตัวเองด้วยเจอกับเห็นคนอื่นเขา ทำกรรมด้วย

แล้วอาตมาก็แนะนำสั่งสอนเขาก็ไม่เชื่อก็เหมือนกับไปลบหลู่ดูหมิ่นอาตมาว่าไปเชื่ออะไรแห่ม!

ไก่อัวเดียวต้องสร้างพระสนิวให้มัน(หัวเราะ)ตอนนี้ได้ทไปแล้วเนี่ยตายไปแล้วหมดไม่ช้าเลยหมด บุญหมดวาสนาเลยที่เป็นหัวหน้าสถานีอ้อยอะไรพวกเนี่ยหมดเลย เมียก็ไม่มีลูกก็ตายแล้วก็ทิ้งอีก เป็นไปอย่างรวดเร็วเลยเห็นมัยเนี่ยเรายังนึกว่าขอโหลิมันเพียงตัวเดียวว่าเออ!

ข้าคิดไปแล้วพระท่านมาเตือนข้าให้ข้ามาขอโหลิเอ็งเว้ยเสี่ย

ด้วยบุญของพระพุทธเจ้าที่ข้าอุทิศให้เอ็งเนี่ยขอโหลิ ขอให้เอ็งไปเกิดในภพชาติใหม่ที่ดีกว่านี้เนี่ย

เมื่อก่อนนี้อาตมาเอาจริงเอาจังมากเลยมาเทศน์สอนแต่ถ้าใครไม่เชื่อมั่นก็ได้รับผลเห็นทันตาที่อาตมาสั่ง เกตุคู่มาค่อยพลาดนะ บอกแล้วไม่คอยเชื่อกันมักจะมีเหตุ

นึกว่ากูเก่งกูแน่ไอ้พวกนี้ไม่มีความสำคัญหรอกถึงคราวทุกข์ยากมาเจอตัวเองนะจะคร่ำครวญร้องไห้ร้องไห้ ให้คนนั้นช่วยคนนี้ช่วย

คนไหนช่วยก็พอดีพอร้ายเจ้ากรรมนายเวรบอกไอ้เนี่ยพรคพวกเอาชะเอวอีก(หัวเราะ)เนี่ยเห็นมัยเนี่ยจำไว้ให้ดีนะ พระอาจารย์เนี่ย

มุกิตาโมทนาบาปเราช่วยด้วยจิตเมตตาแต่ไอ้เจ้ากรรมนายเวรมันไม่ได้คิดนะมันนึกว่าพรคพวกไอ้เนี่ยต้อง จดการชะเอวอีก

บางคนแทนที่จะอยู่ดีมีสุขยังไปช่วยเพื่อนที่มันสร้างกรรมทำชั่วได้รับโทษมีทุกข์พอไปช่วยมันแล้วเนี่ยกรรม มาถึงตัว เพราะอะไรเพราะเจ้ากรรมนายเวรพยายาม

เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวรนะที่อาตมาเทศน์ตั้งแต่ต้น

การจองเวรเวรของผู้นั้นยอมไม่ระงับเวรเหล่านั้นจะระงับไปด้วยการไม่จองเวรเท่านั้น

เพราะฉะนั้นไอ้เจ้ากรรมนายเวรมันดลบันดาลให้คนนั้นมาทำลายของเรามาลักของเรา

ขโมยของเราเราก็ทำใจว่าเออ!

เนี่ยได้ใช้กรรมไปแล้วถ้ายังไปพยายามทอาฆาตเคียดว่าแข่งชกหักกระดูกมันมีญาติพี่น้องพ่อแม่เป็นร้อย เป็นพันเลยแหละที่เนี่ย

แต่เวลาที่เราเสียของอย่างเดียวแค่เนี่ยเสียทนไม่ได้แข่งชกหักกระดูกที่เนี่ยพี่น้องทั้งตระกูลมันเลยมีร้อยคน พันคนเป็นข้าศึกศัตรูกับเราหมดเนี่ยเป็นกรรมเป็นวิบากกรรมจำไว้ให้ดีอย่าทะเลาะทะเล่าประมาท(หัวเราะ)

คนเดียวก็แทบจะอึดแล้ว(หัวเราะ)นี่มาเป็นร้อยเป็นพันเป็นโกฏิเนี่ยที่อาตมาเรียกลงมาเนี่ย

บางทีเจ้ากรรมนายเวรของแต่ละคนทุกภพทุกชาติทุกปีทุกกัลป์ทุกพุทธันดรเนี่ยมันยังตามพยายาม

ถามว่าเอ็งตามมากี่ภพกี่ชาติ? ๕๐๐ชาติก็มี ๑๐๐๐ชาติก็มี แล้วถามว่าแล้วเขาไปรังแกเอ็งกี่ชาติกี่ครั้ง?

ครั้งเดียวชาติเดียวเนี่ยมันเอ็งเอาเงินไปแล้วลงไปให้หมด(หัวเราะ) อย่างมาเจอพระอาจารย์

ถ้ามีโจทย์มาถามพระอาจารย์มีัง! ระวังให้ดีเออะ

เนี่ยมีังเอามาถามมากินไปเนี่ยที่เนี่ยไม่มีใครช่วยมีังแล้วพระอาจารย์เอาทั้งฝูงเลยต้องเอาทั้งโขงเลยปู้ย่าตา

ยายปู้หวดอย่าหวดตาหวดยายหวดบรรพบุรุษบรรพสตรีโคตรเหง้าเหล่ากอเนี่ยเอามาลากมาเกลี้ยหมดถือว่

ว่าเป็นตระกูลโหดร้าย(หัวเราะ)เนี่ยจะได้รู้เอาไว้ถ้าไปกลั่นแกล้งรังแกคนที่เขามีบุญมีวาสนามีกุศลบารมีเนี่ย

ต้องเป็นอย่างเนี่ยมีังคนเดียวมีังทำร้องไห้ร้องไห้ที่นี้กูเล่นงานมีังหมดเลยทั้งตระกูลเลยทั้งพวกทั้งพรรคมีัง

เลยพรรคมีังมีเป็นร้อยคนพันคนแสนคนทั่วทั้งประเทศไทยเลยใครเป็นพรรคเป็นพวกตามล้างตามล่าหมดแ

ลัวทำยังงัย

ถ้าไปเจอคนที่มฤทธิมีเดชถึงขนาดนั้นนะไปเล่นงานเขาคนเดียวตามเก็บพรรคพวกต้องว่าอย่างนี้จำเอาไว้
ถอะที่อาตมาพูดเนี่ยเป็นของจริงถึงคราวกรรมวิบากกรรมให้ผลมีเท่าไรก็โดนหมด

เหมือนปลาติดหลังแหเนี่ยเขาหวานแหลงไปคุม

แต่ไฉนเสือกโง่งไปชนพลอยตายไปด้วยเนี่ยปลาติดหลังแห

ไอ้พวกแตกสินบนหรือไปเอาเงินเอาทองเขาเนี่ย

ต้องพูดกับมันหยาบๆเพราะคนชั่วให้มันฟังได้ยินซะมันจะได้กระทบใจถ้าคนไหนมีความดีเป็นแกนสารสาร
ะมันก็จะได้เลิก

ว่าเนี่ยพระอาจารย์เนี่ยเตือนหนักบอกว่าคุณพูดหยาบๆพูดดีมามากแล้วมันยังไม่เชื่อกัน(หัวเราะ)ต้องเอา
แบบนี้และเดี๋ยวมันก็ไปเจอตามที่พระอาจารย์บอกไว้เนี่ย

เพราะเป็นของทดสอบได้เป็นของจริงตามพระพุทธโฆษาทไม่ได้ผิดเพี้ยนอันไหนเลิกได้ก็ควรเลิก

ไม่ควรที่จะไปทำ

ทำแล้วทำอีกเหมือนกับเลิกไม่ได้เป็นนิสัยสันดานเลยเนี่ยต้องโดนละลายหมดคนชั่วแล้วชั่วอีกเห็นมัยเนี่ยพ
อมันติดตารางพอเขาปล่อยออกมาอีกไปทำกรรมอีกเนี่ยหนังสือพิมพ์ลงบ่อยๆเนี่ยมัน

ชั่วโดยสันดานไอ้พวกเนี่ยเก็บไว้ไม่ได้หรอกเดี๋ยวจะไปทำก่อคนดีเดือดร้อน

เพราะฉะนั้นเขามาเนี่ยต้องโดนทรมานเพิ่มโทษให้แน่นอนเพราะฉะนั้นต้องเตือนเอาไว้บอกเอาไว้ทุกสิ่งทุกอ
อย่างเนี่ยเป็นของใกล้ตัวที่ทุกคนมีโอกาสที่จะเจอของจริงแบบเนี่ยไม่ใช่ยากเลยเนี่ย

เดี๋ยวเนี่ยกรรมเวรวิบากกรรมเวรให้ผลรวดเร็วต้องว่าอย่างนี้

แต่หลบลิ้นหนีหน้าไปต่างชาติต่างภาษาต่างประเทศอะไร

ก็คนต่างประเทศเขาไม่รู้ว่ามีดีหรือไม่ดีแต่มีเสือกไปโดนเองแล้วจะไปทำยังงัย?

แต่มันสร้างกรรมทำชั่วไว้ในประเทศไทยตอนที่เจ้ากรรมนายเวรไม่มีเรือบินตามไปถล่มถึงนั้น(หัวเราะ)เนี่ยต
องยกตัวอย่างไว้ไปไม่ได้ทุกคนยากไปโดนรังแกไว้ไปคุมเขาไว้ไปฆ่าเขาบ้างอะไรพวกเนี่ยตามไปไม่ได้แต่กร
รมมันไม่เลิกอยู่ที่ไหน

พระพุทธเจ้าบอกว่าถึงมฤทธิเหาะเหินเดินอากาศไปอยู่นอกฟ้าป่าหิมพานต์หรือมฤทธิดำดินอยู่ในใต้บาด
าลถึงคราวกรรมให้ผลก็ไม่รอดเนี่ยพระองค์แสดงไว้

แล้วก็อำนาจหมอยาพระปริตรอำนาจเมตตาคู่มือไม่ได้ใครจะมีเมตตาใครจะมีหมอดิยาดีรักษาไม่ได้รักษาไม่
หายเพราะเป็นโรคกรรม หมอตรวจไม่พบสาเหตุ อะไรก็ดีหมดแต่มันเป็นได้ยังงัยเนี่ย

เป็นกรรมที่อยู่ในจิตมันนั้นเนะมันมีรังสีกรรมอำมหิตอยู่(หัวเราะ)บางคนที่ทำกรรมชั่วมากไอ้พวกมือปืนอะ
ไรเนี่ย รังสีอำมหิตมันมี บางคนเดินผ่านรู้เลยว่าไอ้เนี่ยฆ่าคนมาหลายคน

ขนาดมันเดินผ่านก็สัมผัสได้แล้วเนี่ยเขาเรียกรังสีอำมหิต สร้างกรรมทำเวรไว้มาก

เพราะฉะนั้นนะคนดีที่ทันทู้ได้ง่ายเลยรู้คนชั่วคนเลวได้ง่ายเลยแต่ไอ้คนชั่วจะรู้คนไหนดีนะรู้ยากมันฆ่าผิดคน
ทำร้ายผิดคนอะไรแล้วกรรมเวรวิบากกรรมเวรถึงคราวกรรมให้ผลมันก็ต้องเหมือนนอนอยู่บ้านดีจรดเข้าไป
ถล่ม(หัวเราะ)เรือบินตกใส่บ้านต่างประเทศเนี่ยเห็นมัย.เขาไปทำอะไรให้ถามว่าเขาไปทำอะไรให้

เขาก็อยู่ของเขาดีๆแต่กรรมเวรวิบากกรรมเวรนะมันดลบันดาลให้เป็นไปตามนั้น เหมือนนกมันอยู่กับรังกับลูกกับหลานมันอยู่ดีๆมันจึกๆจิกๆไปอิงมัน(หัวเราะ)ไอ้ลูกนกก็พลอยตายไปด้วยอาหารตายอีกเพราะฉะนั้นมันก็ต้องโดนทั้งครอบครัวกรรมเวรวิบากกรรมเวรต้องว่าทั้งตระกูลทั้งคอก ต้องว่าอย่างนี้(หัวเราะ)ตายทั้งคอกหรือโดนไฟคลอกตายหนีไม่ออก เนี่ยกรรมเวรวิบากกรรมเวรทั้งนั้น ที่อาตมาพูดเนี่ยเตือนเอาไว้เพราะเป็นของจริงตามพระพุทธโฆษาทเนี่ยกมฺมุนา วตฺตตี โลกิ สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม

ไอ้พวกสร้างกรรมทำผิดทำชั่วแล้วจะไปทำบุญทำทานอะไรมากมายจะอาศัยบุญพระพุทธเจ้าสร้างพระองค์ใหญ่โตสร้างพระธรรมคัมภีร์สร้างพระไตรปิฎกบวชพระเป็นร้อยรูปพันรูปอะไรถ้าสร้างกรรมไว้ก็ช่วยไม่ได้ไม่ได้ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระไตรปิฎกอำนาจหมอยาพระปริตรอำนาจเมตตาไม่มีรักษาไม่ได้คุ้มครองไม่ได้จำไว้ให้ดี

เนี่ยเอาเลือดไปราดที่หลังไปล้างยังยักก็ไม่หมดเพราะมันเป็นอาถรรพณ์ไปแล้วทำพิธีสาปแช่งอย่างนั้นอย่างนี้ที่นี้โดนเดือดร้อนพรรคพวกพลอยได้รับทุกข์รับโทษไปด้วยเห็นดีเห็นงามเพราะไปเอาสตุ้งสตาจค์เห็นแก่อำมิสลินจ้าง กรรมชั่วมันก็ตามผูกมัดจิตไปตายก็ต้องตกนรกหมกไหม้อีก

ถ้ามีภพมีชาติไอ้พวกนี้ก็ไม่เจริญรุ่งเรือง

เพราะเขาอยู่กันดีๆมีเชื้อกุ่นวายสร้างความจลาจลกุ่นวายกับเขาแทนที่เขาจะเดินทางไปไหนมาไหนได้ ก็ไปปิดถนนกั้นหนทางเห็นมัยที่เขาแจกกันก็ไม่ได้ทิ้งให้เนาให้เสียจนกระทั่งความชั่วฉาวโฉ่หนังสือพิมพ์ไปถ่ายเอามาลง(หัวเราะ)ไม่นั้นก็ไม่รู้หรือกอดอาตมาก็ได้อ่านข่าวบ้าง

เนี่ยของจริงโยมก็เนี่ยเป็นกรรมในปัจจุบันเลยเห็นมัยเหมือนกับน้ำท่วมที่ไหนก็แสดงว่าต้องไปล้างอาถรรพณ์ที่นั่นไปแก้อาถรรพณ์ ไอ้ความชั่วความเลวต้องโดน

แล้วก็ไม่ใช่ธรรมชาติน้ำเน่าด้วย(หัวเราะ)ใครไปเหยียบไปอาบไปลงไปก็ต้องคันต้องเกิดโรคภัยไข้เจ็บเห็นมัยเหมือนกับเอาเลือดไปเทที่นั่นที่นี้

เพราะว่าท่านเหล่านั้นใครเขาไปทำร้ายให้ไปรังแกให้?...ไม่มี..พรหมเทพเทวดาก็เดือดร้อนด้วยเห็นว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แล้วก็เอาเลือดไปราดก็อยู่ไม่ได้ไม่คุ้มครองรักษาตอนเนี่ยพรหมเทพเทวดาสัมมาทิฐิไม่อยู่เหลือแต่พวกมิจฉาทิฐิไอ้พวกซี้ไม่ไหวด้วยกันแล้วที่เนี่ยมีง

ก่อนเนี่ยมีงอยากดีมีสุขมีงเช่นมีงไหวมีงให้สินบนตอนเนี่ยมีงมั่งมีศรีสุขไม่ไหวไม่ไปกราบไม่ให้สินบนเนี่ยที่เนี่ยมีงระวังไว้เถอะ(หัวเราะ)ไอ้พวกผีตายอดตายอยากไอ้พวกเทวดามิจฉาทิฐิจะมาตามล้างตามเก็บอีกเพราะอะไรเพราะมันไม่มีสัจจะ มันไปเที่ยวหลอกใช้ให้พวกเนี่ยไปทำลายเขา ที่นี้ตัวมันก็ต้องโดนทำลาย

คนดีๆเขาก็ไม่อยากจะด้วยเขาก็พยายามหลบหลบลี้นี้น้ำ

คนชั่วก็คนชั่วด้วยกันก็ที่นี่ไหนมีงว่าจะอย่างนั้นอย่างนี้ไปลำเล็กบุญลำเล็กคุณพอบุญมากมันก็คุ้มไปเก็บอีก(หัวเราะ)เนี่ยตายกันเยอะเยอะก็แบบเนี่ยคนชั่วเพราะฉะนั้นเราอย่าเอาเยี่ยงอย่างทำให้ประเทศชาติ

พระพุทธศาสนา พระมหากษัตริย์เดือดร้อนเนี่ยถือว่าอกตัญญูเพราะฉะนั้นเราต้องเลิกให้หมด

ใครเป็นลูกศิษย์พระอาจารย์ถ้ามีงไม่เลิกนะไปเห็นแก่เขาด้วยมีงมีงลงนรกแน่

พระอาจารย์ไม่อนุญาตให้ไปนิพพาน(หัวเราะ)

เดี๋ยวมีฟังแล้วก็ลืมหมดทีปุ๊บนะเพราะมีนิสัยชั่วเดี๋ยวก็เอานิสัยชั่วมาครอบงำเขาเรียกกรรมร่วมวิบากกรรมร่วมเศษกรรมร่วมเพราะว่ามันทำมาจนชินแล้ว มันเลิกไม่ได้

ถึงจะเทศน์ดีสอนดีก็ยังมันก็รับรู้ตอนขณะฟังพอพ้นจากนั้นแล้วอารมณ์ร่วมอารมณ์อื่น ๆ มันก็มาทับจิตเดี๋ยวนึกว่าไปไหนมันก็อยู่ในจิตนั้นแหละ

แต่ว่ามันรอการเอฟเฟกต์ระเบิดออกมา(หัวเราะ)เนี่ยต้องเตือนเอาไว้ก่อนอย่าได้หลงตนหาญกล้าไปสร้างความทุกข์ยากลำบากให้คนอื่นจริงๆแล้วเขาเป็นคนทุกข์ยากลำบากเราช่วยเขาไม่ได้ก็วางเฉยซะให้โหลให้โกลายเถอะของเล็กของน้อยเสียไปโดยที่เขาทำไม่เจตนาถ้าเรารู้ว่าเขาไม่เจตนา ก็ถือว่าเป็นกรรมของเราเองที่ไม่เคยเจตนาแต่ไปทำของเขาเสียหายเหมือนกันเขาก็เป็นทุกข์เหมือนกัน

เหมือนอยู่ดี ๆ ปลูกอะไรไว้แมลงมาลงเต็มทั้งสวนเลยมากินแล้วมันจะทำยังงัยไม่มีคนถ้ามีคนมันมาทำแบบนี้มันตายแน่โดนเก็บแน่ที่นี้เห็นว่าเป็นแมลงว่าเอ้อ!

กรรมเนี่ยเป็นกรรมทั้งนั้นเนี่ยเหมือนกับคนเขาอยู่ดี ๆ ใช้คนไม่ได้ผิดกฎหมายบ้านเมืองไปวางยาบ้างแก๊งไปใส่สารไม่ให้เขาเจริญเติบโตอะไรเนี่ยกรรมทั้งนั้นแหละเอ็งจะใช้วิธีไหนก็ไม่พ้นต้องว่าอย่างนี้หลบหลีกเลี้ยงไม่ได้

กรรมเวรวิบากกรรมเวรมีจริงต้องฉลาดอย่างซื่ออย่างตรงคือเอาเปรียบเขาได้ก็ไม่ควรเอาเปรียบไม่ควรทำเพราะกรรมเหล่านี้ให้ผลเป็นทุกข์ไม่ใช่ทุกข์เฉย ๆ นะทุกข์อย่างธรรมดา ด้วยทำไมจึงว่าทุกข์อย่างธรรมดา? เพราะกินไม่ได้นอนไม่หลับ

จะกินก็กลัวเขาวางยาพิษอีกจะนอนก็กลัวเขาบุกมายิงทิ้งแล้วจะทำยังงัยต้องมีการ์ดมีอะไรต้องมาป้องกันรักษาเห็นมัยจะไปไหนก็ต้องแห่กันไปยกขบวนล้อมหน้าล้อมหลังเนี่ยคนชั่วคนเลว(หัวเราะ)ถ้าคนดีไม่ต้องไปไหนตาสีตาสากวงว่งที่ไหนซุกหัวนอนได้ที่นั้นไม่เดือดร้อน

เรารู้แบบนี้แล้วจะได้สบายอกสบายใจอยู่ที่ไหนก็เป็นสุข

กินที่ไหนก็เป็นสุขเหมือนพระองค์ว่าภิกษุฉันบิณฑบาตต้องเคารพในบิณฑบาตไม่เหลียวซ้ายแลขวาอะไรหน้าหลังอะไรเพราะเราได้อาหารมาด้วยความบริสุทธิ์ไม่ได้อะไรแย่งเขามากินขโมยเขามากินฆ่าเขามากินประพฤติดีเขา มากิน ฉะนั้นจิตของเราก็จะสงบตลอดต้องว่าอย่างนี้ความจริงพระองค์สอนไว้เนี่ย

พระลોકแล้กว่าอะไรเนี่ยหันหน้าหันซ้ายหันขวาเนี่ยแสดงว่าไม่มีธรรมไม่มีวินัยอาจจะไปสร้างกรรมทำชั่วทำผิดศีลไม่ดีด้วยเพราะพระที่ที่เขาว่าไอ้เนี่ยมันไม่สงบต้องทำผิดมาแน่เลยเพราะฉะนั้นพระที่ที่ท่านรู้ได้ไม่รู้ไม่ได้

เพราะฉะนั้นอย่างเนี่ยจะมาตบหมายถึงว่าจะมาหลอกลวงตีตมตุนทำดียังงัยๆ ใจความเคยชินมันอดเผลไม่ได้เดี๋ยวก็ต้องโผล่ออกมาทำให้รู้ได้ถ้าภิกษุประพฤติตามธรรมวินัยแล้วนั้นแหละเป็นผู้ไม่ประมาท

แต่รู้ใครประมาทแล้วรู้ว่าใครช่วยได้ไม่ได้ก็วางเฉยช่วยได้ก็แนะนำสั่งสอนถ้าเขาเชื่อก็ดีไปถ้าไม่เชื่อก็เป็นกรรมของเขาเอง เนี่ยเป็นแบบนี้เพราะฉะนั้นเรารู้แล้วก็ไม่ต้องไปทนทุกข์ยากลำบากคนไหนสอนได้ ไม่ได้

ขนาดลูกเลี้ยงมากับมือยังสอนไม่ได้เลย นับภาษาอะไรกับคนอื่น เพราะฉะนั้นเอ็งคิดอย่างนี้

พี่น้องบางคนก็นิสัยดีบางคนนิสัยไม่ดีเนี่ยมันก็บ่งบอกเหมือนกันพ่อแม่อาจจะเคยสร้างกรรมทำผิดไว้ก็มีสร้างกรรมดีไว้ก็มีจึงมีลูกดีบ้างไม่ดีบ้างเพราะฉะนั้นเมื่อสอนไม่ได้ก็ต้องทำใจแล้วใช้เวรใช้กรรมในอดีตไป(หัวเว

ระ)ไม่ต้องทุกข์เกินไป แล้วเราก็ไม่ต้องร้อน
ที่เสียไปแล้วก็ซึ่งมันเถอะเป็นกรรมของเราเองที่เราอาจจะไปเบียดเบียนเหมือนกับลูกมาหลอกวงโกหกโกใ
หัวเอาสตุ้งตางค์ไปเล่นการพนันเล่นแชร์เล่นหวยไปกินเหล้าเมายานั่นแหละเป็นกรรมเก่าของเราที่เคยไป
หลอกพ่อหลอกแม่เอาไว้
ไปตามต้นเขาไว้ถึงคราวเรามีลูกก็ต้องโดนบ้างเพราะฉะนั้นทุกอย่างก็เป็นกรรมของเราแล้วจะไปให้ใครช่วย
พระอาจารย์ช่วยหน่อย
พระอาจารย์ไม่รู้เรื่องกับอะไรของเอ็งอยู่ดีมันก็เอาทุกข์มาให้ท่านอีก(หัวเราะ)ยิ่งหนักเลยแทนที่มาเจอพระอ
าจารย์พระอาจารย์สอนให้เลิกมีกเล็กไม่เลิกยังมาให้ช่วยอีกพระอาจารย์จึงถามว่าอาตมาสอนโยมได้หรือ
เปล่า(หัวเราะ)ถ้าอาตมาสอนโยมไม่ได้ก็แสดงว่าโยมเชื่ออาตมาถ้าอาตมาสอนแล้วโยมทำตามไม่ได้แสดงว่า
โยมไม่เชื่ออาตมานะแล้วอาตมาจะมีผลอะไรที่นี้มันก็มีทุกข์เป็นกรรมของโยมเองนั่นแหละไม่ใช่กรรมของอา
ตมานะก็มีกรรมเหมือนกัน
มีกรรมเนียเลือกมีลูกศิษย์ใครเขาอ้างเป็นลูกศิษย์สอนไม่ได้ที่โบราณเขาบอกใช้ลูกพ่อแม่ไม่สั่งสอน(หัวเราะ)
)ครูบาอาจารย์ไม่สั่งสอนเนียเวลาเขาแข่งปีเขาเล่นถึงโคตรเหงาเล่ากอลเลยเขาตา
เนียอาตมาต้องมาเล่าเตือนสติพวกโยมไว้ไม่ฟังเนียหมายถึงว่าปีหนึ่งมีสักครั้งเนียที่อาตมาถวายเป็นพระร
าชกุศลในหลวงเนียอบรมพวกโยมสวันเนียเลี้ยงพีรด้วยคนไหนมีสตุ้งตางค์มีข้าวมีของก็ถวายมาร่วมบุญ
ร่วมโมทนา เพราะฉะนั้นบุญวาสนาบารมีของในหลวงมีมากมาย
ครงการพระราชดำริเป็นพันๆโครงการเพราะฉะนั้นโยมทำความดีถวายอุทิศให้ท่านก็ขอให้มีส่วนบุญกับท่า
น
เงินคือมีพระบรมฉายาลักษณ์ในแบงค์พันแบงค์ร้อยมาอยู่ในกระเป๋าเต็มๆ(หัวเราะ)โมทนาแล้วเดี๋ยวท่านก็
ออ! ขอให้มีความสุขเถอะเดี๋ยวก็อวยชัยให้พรพระราชารัฐเป็นสุขเข้า!
เนียมีอะไรจะถามให้ถามหน่อยเปิดโอกาสให้ถามเดี๋ยวคุยไปคุยมาวันเนียครบแล้วสวัน(หัวเราะ)เดี๋ยวก็จะ
ปีคบ้านกันแล้วไปบ้านใครบ้านมันเดี๋ยวศาลาก็ว่างอย่างเก่าเดิมที่ก็ว่างแล้วที่นี้ก็พอโยมมาก็ไม่ว่างที่นี้พอ
โยมไปแล้วก็ว่างอย่างเก่าให้พวกคนโง่คนแก่ที่ว่าจิตเดิมประภัสสรมาจิตนิพพานหรือจิตพระอรหันต์มันโง่ถ้า
จิตเป็นพระอรหันต์ไม่ได้มาเกิดหรือโดนเขาหลอกอีก(หัวเราะ)แล้วย้งนี้กว่าอวดเก่งๆกว่าครูบาอาจารย์อง
คั่น้องคั่น้องอีกพระองค์เพียงแต่ว่าจิตเดิมเป็นประภัสสรก็คือมันเป็นจิตสะอาดแต่เศร้าหมองไปเพราะอุปกิ
เลสมาเนียคือมันเป็นจิตสะอาดแต่เศร้าหมองไปเพราะอุปกิเลสจรมมาหรือรูปจรมมาเสียงจรมมากลื่นจรมมาคำ
วอุปกิเลสเหมือนกับอุปนิสัยจรมมาเนียที่เราชอบบ้างไม่ชอบบ้างไปเอามาใส่ไว้ในใจเราเนียแล้วทำให้ใจเรา
เศร้าหมอง
บางคนบอกก่อนนี้เป็นเด็กปฏิบัติปฏิบัติอะไรเดี๋ยวนี้มันนั่งอย่างเก่าไม่ได้ก็ก่อนนี้มันเป็นเด็กมันไม่มีอารม
ณมากตอนนี้นั้นมาเป็นผู้หลักผู้ใหญ่มันก็เปลี่ยนไปแล้วคนละเรื่องกันเลยเพราะฉะนั้นอย่าไปเชื่อมันเลยอา
รณมันจะต้องเชื่อใจรักษาใจให้ว่างไม่ให้เชื่ออารมณ์ๆเป็นของรักษาไม่ได้
อนิจจังตลอดเวลาแต่จิตของเราต้องตั้งใจกับความว่าง ให้จิตว่างไว้เสมอๆอ้าว!
มีอะไรจะถามก็ถามซะเดี๋ยวกลับบ้านแล้วไม่มีโอกาสได้ถามมาไกลนะ(หัวเราะ)บางคนก็อุตสำหรับกลางานมา

อยู่กรุงเทพฯก็อุตสาหมาเนี่ยฟังเอาไว้ ปีหนึ่งมีครั้งเดียวที่อาตมาเทศน์อบรม
แต่ความจริงใครไปใครมาไม่เลือกวันอยู่แล้วอาตมาเทศน์สอนทุกวัน ถ้าใครมาหาอาตมาไม่ปล่อยให้ว่าง
ทำไมอาตมาจึงขยันเทศน์ขยันอบรม?
เพราะว่าครั้งพุทธกาลเนี่ยอนาถบิณฑิกเศรษฐีจ้างลูกชายไปฟังเทศน์ครั้งละ๑๐๐๐หาปณะใช้เจ้านั้นฉลาด
ดเอาเปรียบ นึกว่าหวานหมูแล้วให้สมาทานศีลแล้วก็ไปนอนเลย(หัวเราะ)ที่นี้บ่อย่าเข้าๆว่าเอ๊ะ!
ไอ้นี้ได้เป็นยังงัยที่พระพุทเจ้าสอนจำอะไรได้บ้างกับบอกว่าจำไม่ได้บอกที่นี้ต้องจำให้ได้นะถ้าได้จะเพิ่มให้อี
กพันหนึ่งตั้งใจที่นี้ตั้งใจเลยว่าพระองค์สอนอะไรก็จำไม่ได้
ที่หลังศรัทธาแก่กล้าขึ้นมันละทิ้งนิสัยชู้เกียจชู้คร้านไม่มันมันรับศีลแล้วก็ไปนอนซะไม่ได้อะไรนั้นนะไอ้เนี่ย
ว่าจ้างมานะเอ็งไม่ได้จ้างสักสิ่งมาฟังเทศน์แล้วพระอาจารย์ชู้เกียจได้ยังงัย(หัวเราะ)อาตมานึกถึงตอนเนี่ยก็
งว่าเนี่ยครั้งสมัยพุทธกาลอนาถบิณฑิกเศรษฐีจ้างลูกไปฟังเทศน์
ของเอ็งนี้มาด้วยศรัทธาจริงใจนะแล้วทำไมพระอาจารย์ชู้เกียจไม่สั่งสอนไม่อบรม
ไม่ต้องอยากได้อะไรของพวกเอ็งสักบาทสักสิ่งมาฟังเทศน์แล้วให้ตั้งต้นเป็นคนดีนิสัยไม่ดีก็ให้เปลี่ยนให้เย
นลงซะบ้าง ร้อนมันก็ต้องรู้จักร้อนพอประมาณวะเฮ้ย!
เดียวไปเผาคณอื่นไม่พอเผาตัวเองอีก(หัวเราะ)นั่นนะโกรธตัวเองแล้วยังต้องมาโกรธคนอื่นแล้วมันเสียใจเสีย
ตายทีหลังไปจ้างเข้าเงินทองมีอะไรให้เขามาทำงานเขาก็ไม่เอาให้เขามาใช้ยากแล้วหลายอย่างมีโทษมากม
ายหลายเรื่องพระพุทเจ้าสอนให้เราปฏิบัติดีแล้วเราก็จะได้รับผลดีเองคือเป็นสุขสงบสุขครอบครัวเราก็เป็น
สุขสงบสุขถึงจะจนทุกขียากอย่างไรก็ยังสงบสุขเพราะแบ่งกันแบ่งเฉลี่ยกันอดบ้างกินบ้างนั่นแหละดีกว่าไม่มี
กินเลยต้องว่าอย่างนี้(หัวเราะ)ดีกว่าไม่รู้เลยเนี่ยรู้เอาไว้เนี่ยเป็นภูมิคุ้มกันบ้างชนิดไหนที่จะเป็นภัยอันตราย
หรือจะเป็นบ่อนทำลายจะมาทำลายฐานะความเป็นอยู่ของเราเห็นมั๊ย
พอคนที่เป็นหลักทำมาหาให้ครอบครัวเกิดไปติดคุกติดตารางหรือโดนเขาฆ่าตายยิงตายที่เนี่ยลำบากแล้ว
ทำอะไรกันไม่เป็นนะทุกขียากเดือดร้อนกันทั้งครอบครัว
ก่อนเนี่ยอาตมาอยู่เขาฉลาดก็มีโยมเขามาถามอาตมาว่าผมทำกรรมคนเดียวแต่ทำไมเดือดร้อนถึงครอบครัว
ผมทั้งหมดเลย
อาตมาก็บอกว่าโยมเนี่ยไปทำคนที่เป็นหลักของครอบครัวเพราะฉะนั้นพอเขาตายแล้วมันก็ไม่มีการทำมาหา
เลี้ยงเขาทำให้เขาทุกขียากลำบากเพราะฉะนั้นโยมไปทำกรรมคนเดียวจะนั้นก็เดือดร้อนถึงครอบครัวโย
มเหมือนกันอย่างนั้นหรือถ้าโยมไปยิงนกแม่นกพ่อนกมาใส่ลูกในรังนั้นมันไม่มีพ่อแม่ให้กินแล้วอดตายแล้ว
จะทำยังงัย นั่นแหละโยมจะได้รู้ไว้ทีหลังเลิกซะให้หมด
ตั้งแต่นั้นมาไม่เห็นเลย(หัวเราะ)ไม่มาถามอีก(หัวเราะ)ต้องมาชี้ไว้ให้เห็นๆเนี่ยเหมือนเนี่ยเหมือนลูกนกเนี่ยเ
หมือนพ่อแม่อุตสาหหาเลี้ยงเหมือนในหลวงท่านเนี่ยคิดโครงการมาเลี้ยงเหมือนพ่อหลวงเขาเรียกพระองค์ว่า
พ่อหลวงเนี่ยพ่อหลวงทั้งประเทศก็เพื่อสอนให้ครอบครัวหรือลูกหลานเหลนให้ฝึกวิชาอาชีพทำมาหากินให้
เป็นแล้วท่านก็จะได้ไม่เดือดร้อนเกินไปไม่เช่นนั้นพวกเอ็งก็มาร้องอุทธรณ์ฎีกาอย่างนั้นอย่างนี้พระองค์สอน
ให้ทำมาหากินมีงเลือกซื้อคร้านแล้วจะไปโทษท่านได้ยังงัยต้องโทษว่ามึงชู้เกียจพอไม่มีจะกินสตาจค์หมดข้า
วของหมดแล้วร้องอีกแล้วก่อนมือบ่ก่อเหตุเผาไหม้แสดงอาการโกรธเกรี้ยวหาว่าเป็นนั่นเป็นนี่อะไรต่อมิอะไร

พวกอำมาตย์อยู่เหนือประชาชนอะไรเนี่ยผิดทั้งนั้นนะเพราะอะไรจึงผิดเพราะบุญคือความยุติธรรมที่ประกอบด้วยเมตตาบ้างกรุณาบ้างมูทิตาบ้างอุเบกขาบ้าง

ผู้ให้ก็ต้องให้ด้วยความยุติธรรมให้ด้วยความเต็มอกเต็มใจให้แล้วไม่เสียดายใจก็เป็นสุขก็เหมือนพ่อแม่มีเมตตา รักลูกให้ด้วยความรักลูกให้แล้วก็ไม่เสียดายใจก็เป็นสุข

ให้ด้วยใจกรุณาสงสารลูกให้แล้วไม่เสียดายใจก็เป็นสุข

ให้ด้วยมูทิตาพลอยยินดีกับลูกเหมือนกับข้าชายที่ไรที่นาได้เพชรนิลจินดาสมบัติมรดกให้มันไปเรียนต่างประเทศมึงเอาไปเถอะไปเรียนให้จบนะ(หัวเราะ)เนี่ยพ่อแม่หมดที่ไรที่นาทรัพย์สินสมบัติก็ไม่เสียดายเนี่ยด้วยมีจิตมูทิตาพลอยยินดีกับลูกเนี่ยลูกเคยร้ายหาเรื่องหาราวแต่ท่านก็เห็นว่าเป็นลูกเลี้ยงมาแล้วเนี่ยให้อโหสิให้อภัยวางเฉยได้ใจก็ไม่มีทุกข์เนี่ยบุญเป็นอย่างนี้

เมื่อเรารู้จักบุญแล้วเราก็รู้จักบาปบาปคืออะไร?บาปคือไม่มีความยุติธรรมแก่ตัวเองไม่มีความยุติธรรมแก่คนอื่น ไม่มีเมตตาตัวเองไม่มีเมตตาคนอื่น ไม่มีกรุณาสงสารตัวเองไม่มีกรุณาสงสารคนอื่น

ไม่มีมูทิตาพลอยยินดีตัวเองไม่มีมูทิตาพลอยยินดีคนอื่น อุเบกขาตัวเองไม่ได้อุเบกขาคคนอื่นไม่ได้

เนี่ยบาปแล้วยังไม่ทันไปฆ่าสัตว์ลักทรัพย์ประพฤติดิดในกามมูสากินเหล้าเมายาเนี่ยอันเนี่ยที่ในพระไตรปิฎกเรียกว่าพรหมบุญ

ที่ครูบาอาจารย์ต้องการกันหนักหนาที่แสวงหาพรหมบุญกันที่พระองค์ตรัสไว้ว่าภิกษุที่แตกแล้วทำให้สฆาสามัคคีกันเนี่ยแล้วจะได้อันสูงสุดคือพรหมบุญไม่มีใครรู้เลยเนี่ยมีอาตมาเนี่ยรู้เพราะต้องรอ

เพราะแตกแยกกันขนาดไหนเราทำให้เขาสามัคคีกันได้เนี่ยพรหมบุญที่อาตมาสอนเนี่ยพรหมบุญ

บุญของพรหมนะสูงสุดต้องว่าอย่างนี้ไม่ใช่บุญธรรมดาณะพระพุทเจ้าว่าเป็นพรหมบุญ

พรหมบุญก็คือเมตตา กรุณา มูทิตา อุเบกขานี้แหละเดี๋ยวจะนึกว่าเอ๊ะ!

พรหมบุญคืออะไรเนี่ยพวกครูบาอาจารย์เบรียญสประโยคก็ยังไม่รู้เลยต้องว่าอย่างนี้ในพระไตรปิฎก

อ่านพบพรหมบุญแต่พระองค์ไม่ได้อธิบายไว้ว่าเป็นยังงัยมีวิธีไหนไม่มีใครรู้

แต่อาตมาต้องมาพิจารณาว่าอ้อ! พรหมบุญก็คือเมตตา กรุณา มูทิตา

อุเบกขานี้เองเนี่ยให้มันรู้ไว้เห็นมัยที่อาตมาแสดงไว้ว่าเมตตาเจโตวิมุตติ กรุณาเจโตวิมุตติ

มูทิตาเจโตวิมุตติ อุเบกขาเจโตวิมุตติเนี่ยแต่ละอย่างแต่ละอย่างเนี่ยทำให้จิตหลุดพ้นได้ทั้งหมดเลย

แล้วไม่ว่าพรหมบุญแล้วจะเป็นอะไร(หัวเราะ)ไม่ใช่บุญของพรหมนะแต่บุญถึงนิพพานเลยพระอาจารย์ต้องว่าอย่างนี้

ว่างให้หมดพระอาจารย์ว่าเมตตาเขาไปแล้วกรุณาสงสารเขาไปแล้วมูทิตาพลอยยินดีเขาไปแล้วอุเบกขาวางเฉยได้เนี่ยว่าง เป็นพรหมบุญ เดี่ยวจะนึกว่าเป็นของเด็กน้อยพระอาจารย์เนี่ย

หาู้ไม่ว่าพระอาจารย์เนี่ยเอาของยากมาชี้ให้เห็นว่าง่ายอย่างเนี่ย(หัวเราะ)แต่ว่าไ้ผู้รู้ทั้งหลายที่เบรียญสประโยคมันยังไม่รู้เหมือนพระอาจารย์รู้เนี่ยไปถามดูได้

ที่พระอาจารย์ผ่านไปประชุมที่เขาพูดกันเนี่ยแต่พระอาจารย์ก็เฉยๆไม่แสดงตัวว่าเรารู้

เพราะเราเป็นพระโณน้อมไม่มีชื่อเสียงไม่มีอะไร(หัวเราะ)เพราะไม่อยากจะให้ใครรู้อยู่แล้ว(หัวเราะ)เนี่ยมันถึงจะเข้าท่าแต่เรารู้แต่เราก็ไม่ประมาทในความรู้อีกก็ไม่หลงในความรู้อของเราด้วยแต่มาเล่าให้โยมฟังเอาไว้จำ

เอาไว้เนี่ยพรหมบุญไม่ใช่พรหมบุญนะต้องนิพพานบุญเลยต้องว่าอย่างนี้หมดเลย

ทำมึงต้องเรียกว่านิพพานบุญ?

ว่าทั้งบุญและบาปก็ว่างหมดเลย(หัวเราะ)จึงสูญจึงว่างหมดเลยทั้งพรหมวิหาร๔ก็ต้องว่างว่างสุข ว่างทุกข์ ว่างบุญ ว่างบาป ว่างดี ว่างชั่วเนี่ยจึงจะเข้าสู่นิพพานั่ง ปรมัง
สูญญังได้เนี่ยให้จำเอาไว้สงสัยก็ไปเปิดซีดีฟังเนี่ยอัดเทปไว้เดี่ยวแจกเอาละแค่เนี่ยมีอะไรถามก็ถามซะนะ...

..

ชนะชัย เมฆา ผู้ถอดความและจัดพิมพ์

วันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เวลา ๑๓.๒๙ น.